

Υπόθεση 300/86

Luc Van Landschoot κατά NV Mera

(αίτηση του Vrederegerecht van het Kanton Brasschaat
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

« Εισφορά συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών »

Εκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	3444
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Marco Darmon της 9ης Φεβρουαρίου 1988	3453
Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 1988	3456

Περίληψη της απόφασης

- Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Διακρίσεις μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών — Εισφορά συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών — Απαλλαγή σε περίπτωση χρησιμοποίησης εντός της εκμεταλλεύσεως του παραγωγού κατόπιν μεταποίησης — Προϋπόθεση για τη χορήγηση της απαλλαγής ή μεταποίηση στο πλαίσιο της εκμεταλλεύσεως — Είναι παράνομη*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 40, παράγραφος 3, εδάφιο 2· κανονισμός 2040/86 της Επιτροπής, άρθρο 1, παράγραφος 2, εδάφιο 2, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2572/86*)
 - Προδικαστικά ερωτήματα — Εκτίμηση του κύρους — Κήρυξη του κανονισμού ανισχύρου — Αποτελέσματα — Κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 174, εδάφιο 2, της Συνθήκης — Ανίσχυρο οφειλόμενο στη δημιουργία διακρίσεως — Προσωρινή διατήρηση του επιδικίου καθεστώτος εφαρμοζομένου κατά τρόπο μη δημιουργούντα διακρίσεις*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 174, εδάφιο 2, και 177*)
1. Ο σκοπός της κοινοτικής ρυθμίσεως σχετικά με την εισφορά συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών, ο οποίος συνίσταται στον περιορισμό των διαθρωπτικών πλεονασμάτων στην αγορά, δικαιολογεί την υπαγωγή στην εισφορά μόνον των μεταποι-
- ήσεων σιτηρών που διατίθενται στην αγορά, δεδομένου ότι οι ποσότητες σιτηρών που απορροφώνται σε κλειστό κύκλωμα δεν συμβάλλουν στη δημιουργία πλεονασμάτων.

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2040/86 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2572/86 της Επιτροπής, είναι ανίσχυρο στο μέτρο που απαλλάσσει από την εισφορά συνυπευθυνότητας τις πρώτες μεταποιήσεις σιτηρών που πραγματοποιούνται στην εκμετάλλευση του παραγωγού, μέσω εγκαταστάσεων της εν λόγω εκμεταλλεύσεως, εφόσον το προϊόν της μεταποίησης χρησιμοποιείται στην ίδια αυτή εκμετάλλευση, ενώ δεν προβλέπει την απαλλαγή αυτή για τις πρώτες μεταποιήσεις που πραγματοποιούνται εκτός της εκμεταλλεύσεως του παραγωγού ή μέσω εγκαταστάσεων που δεν αποτελούν μέρος του γεωργικού εξοπλισμού αυτής της εκμεταλλεύσεως, όταν το προϊόν της μεταποίησης χρησιμοποιείται στην εκμετάλλευση αυτή.

2. Όταν το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ένας κανονισμός δημιουργεί στο μέτρο που το καθεστώς απαλλαγής από μία επιβάρυνση

που προβλέπει δεν επεκτείνεται σε ορισμένες κατηγορίες επιχειρηματιών, το να κηρυχθεί απλώς ανίσχυρη η επίμαχη διάταξη θα είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό κάθε απαλλαγής εν αναμονή της νέας ρυθμίσεως. Στην περίπτωση αυτή, η κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 174, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, κατά το οποίο το Δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει εκείνα τα αποτελέσματα ακυρωθέντος κανονισμού που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους, επιβάλλεται για τους ίδιους λόγους ασφάλειας του δικαίου με εκείνους που αποτελούν τη βάση της εν λόγω διάταξης. Θα πρέπει, συνεπώς, να αποφασιστεί ότι, εν αναμονή της θεσπίσεως, από τον κοινοτικό νομοθέτη, των καταλλήλων μέτρων για την εγκαθίδρυση της ισότητας των επιχειρηματιών, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν την επίδικη απαλλαγή, επεκτείνοντας το ευεργετημά της στους επιχειρηματίες που υφίστανται τη διαπιστωθείσα διάκριση.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ στην υπόθεση 300/86 *

Ι — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

1. Η εισφορά συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών καθιερώθηκε με τον κανονισμό 1579/86 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 1986, που τροποποιεί τον κανονισμό 2727/75 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ L 139, σ. 29). Η εν λόγω κανονιστική πράξη οφείλεται στη σκέψη ότι « η κατάσταση της αγοράς των σιτηρών στην Κοινότητα χαρακτηρίζεται από διαρθρωτικά

πλεονάσματα [που οφείλονται σε έλλειψη] ισορροπίας ανάμεσα στην προσφορά και τη ζήτηση » και ότι θα πρέπει, επομένως, « να επιτευχθεί το ταχύτερο δυνατό μια καλύτερη ισορροπία της αγοράς και έλεγχος της [κατανάλωσης] » (πρώτη και δεύτερη αιτιολογική σκέψη).

Το άρθρο 4 του κανονισμού 2727/75, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1579/86, έχει ως εξής:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.